

(2) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "וכן רשאי בית המשפט לגבות לאלתר עדותו של עד אחר בעבירה כזאת, בעבירה לפי סעיפים 11 או 12 לחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושק), תשכ"ג—1963, או לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג—1973, למעט עבירה הקשורה רק בשימוש עצמי בסמים, ובעבירה שנעברה לשם ביצועה או אגב ביצועה של אחת מעבירות אלה";

(3) בסעיף קטן (ב), במקום "מי שעשוי להיות נאשם" יבוא "מי שעלול להיות נאשם", ובסופו יבוא "לפני גביית העדות יסביר בית המשפט לנאשם או למי שעלול להיות נאשם את זכותו למנות לעצמו סניגור ויתן לו הזדמנות סבירה לעשות כן; סעיף 13 יחול על גביית עדות לפי סעיף זה, אולם אם הנאשם או מי שעלול להיות נאשם הוא מחוסר אמצעים ואין לו סניגור, ימנה לו בית המשפט לבקשתו סניגור";

(4) בסעיף קטן (ג), בכל מקום, במקום "העדה" יבוא "העד", ובמקום "בהזמנתה" יבוא "בהזמנתו", ואחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) לא ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה למנות לעצמו סניגור כדי שיהיה נוכח בעת גביית העדות ויחקור את העד";

מנחם בגין
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

חוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות) (תיקון מס' 10), תשל"ז - 1977 *

1. בסעיף 5 לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד—1954¹ (להלן — החוק העיקרי), במקום "18", פעמיים, יבוא "21".

תיקון סעיף 5

2. במקום סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:

תיקון סעיף 13

13. (א) על אף האמור בחוק זה, תובא לצורך חוק זה תקופת שירות החובה בחשבון תקופת השירות של חייל ששירת בשירות קבע לפחות עשר שנים או שהוצא לקיצבה מכוח סעיף 16.

(ב) בסעיף זה, "שירות חובה" — שירות צבאי שלא על פי התחייבות לשירות קבע, ולמעט שירות מילואים לפי הפרק הרביעי לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]².

* נתקבל בכנסת ביום י"ט באב תשל"ז (3 באוגוסט 1977); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1279, תשל"ו, עמ' 102.

1 ס"ח תשי"ד, עמ' 179; תשי"ו, עמ' 185; תשי"ח, עמ' 43; תש"ך, עמ' 60; תשכ"ה, עמ' 102; תשכ"ה, עמ' 86; תשל"ב, עמ' 50; תשל"ג, עמ' 80; תשל"ה, עמ' 238; תשל"ו, עמ' 106.

2 ס"ח תשי"ט, עמ' 286.

3. בסעיף 17 לחוק העיקרי, ברישה לסעיף קטן (ד), במקום "בתוקף פסקה (2) לסעיף 14" יבוא "בשל פטוריו מחמת נכות, כמשמעותה בחוק הנכים, שלקה בה בשירות קבע ודרגת נכותו היא 35% או יותר".

4. בסעיף 23 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא :

"(א) חייל שנפטר בזמן שירות קבע ושאיורו זכאים מחמת פטירתו לתגמולים לפי חוק משפחות החיילים (בסעיף זה — תגמולים), יהיו שאיריו זכאים לקיצבה כמפורט להלן :

(1) בן-זוג כל עוד לא נישא ויתומים כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם, יהיו זכאים לקיצבה לפי סעיף 22 אף אם החייל שירת בשירות קבע פחות מחמש שנים ;

(2) כל עוד בן הזוג או היתומים זכאים לתגמולים, תנוכה מקיצבתם מחצית הקיצבה או מחצית התגמולים, ואם זכותם לתגמולים הומרה לפי סעיף 30 לחוק משפחות החיילים — מחצית הקיצבה או מחצית התגמולים שהיו זכאים להם אילו לא הומרה זכותם כאמור, הכל לפי הסכום הקטן יותר ;

(3) היה סך כל הקיצבאות המגיעות לבן-הזוג וליתומים של חייל בצירוף התגמולים המגיעים להם עולה על המשכורת הקובעת של אותו חייל, ינוכה הסכום העודף מקיצבתם ;

(4) לענין פסקה (3), לא יבוא בחשבון התגמולים התוספת לפי סעיף 14(1) לחוק משפחות החיילים, ובזכאי לתגמולים לפי סעיף 9(ב) לאותו חוק — ההפרש שבין אותם תגמולים לבין התגמולים לפי סעיף 9(א) לאותו חוק ;

(5) תלויים, כל עוד אינם עומדים ברשות עצמם, יהיו זכאים לקיצבה של 10% מהמשכורת הקובעת של אותו חייל, לכל תלוי."

5. בסעיף 25 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), המספר "26" — יימחק.

6. סעיף 26 לחוק העיקרי — בטל.

7. בסעיף 27 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א) —

(א) ברישה, המספר "26(ב)" — יימחק ;

(ב) פסקה (2) — תימחק ;

(2) סעיף קטן (ב) יסומן (ג) ולפניו יבוא :

"(ב) חל סעיף 23(א)(3), ישולמו לבן-הזוג וליתומים של החייל שנפטר, במקום הקיצבאות בשיעורים שנקבעו בסעיף 23, קיצבאות בשיעורים שיקבע הממונה בהתחשב עם מצבם של בן הזוג והיתומים ועם כל הסכם שביניהם, ובלבד שסך כל הקיצבאות שישולם לכלל השאירים לא יעלה על השיעור הקיצוני או על סך כל הקיצבאות שהיו מגיעות לשאיריו אילו לא הוראות סעיף זה, הכל לפי הסכום הקטן יותר." ;

(3) בסעיף קטן (ג) —

(1) בפסקה (1), הסיפה המתחילה במלים "או ההפרש האמור בסעיף 26(ד)" — תימחק;

(2) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) לגבי שאיריו של זכאי לקיצבת פרישה — 75% מקיצבתו של הזכאי, ולגבי בן זוג של זכאי כאמור שיותר מיתום אחד סמוך על שולחנו וכל עוד שני יתומים כאמור לפחות זכאים לקיצבה — 90% מקיצבתו של הזכאי";

8. בסעיף 33(ב) לחוק העיקרי, במקום "לא תנוכה מקיצבתו מחצית התגמול כאמור בסעיף 23(א)(1)" יבוא "לא ינוכה כל סכום לפי סעיף 23(א)(2)".

תיקון סעיף 33

9. בסעיף 33(ג) לחוק העיקרי, המספר "26(ה)" — יימחק.

תיקון סעיף 33

10. בסעיף 51 לחוק העיקרי, המספר "26" — יימחק.

תיקון סעיף 51

11. (א) תחילתם של סעיפים 1, 3 ו-7 לחוק זה ביום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976), והם יחולו אף אם העילה לתשלום הקיצבה נולדה לפני המועד האמור.

הוראות מעבר

(ב) תחילתם של סעיפים 5, 6, 9 ו-10 לחוק זה ביום ה' באב תשל"ג (3 באוגוסט 1973).

(ג) סעיף 2 יחול על מי שפרש מהשירות החל מיום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976).

(ד) על קיצבאות המשתלמות לפי סעיף 23(א) לחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה יחולו הוראות אלה:

(1) פסקה (2), תחילתה ביום ט' בניסן תשל"ד (1 באפריל 1974);

(2) המקסימום לסך כל הקיצבאות והתגמולים המגיעים לשאירי הנפטר שנקבע בסעיף 23(א) האמור (להלן — מקסימום) לא יחול על תשלומים בעד התקופה שבין ט' בניסן תשל"ד (1 באפריל 1974) לבין כ"ט באדר ב' תשל"ו (31 במרס 1976);

(3) אלמנה ויתומים של חייל שהיו זכאים ביום כ"ט באדר ב' תשל"ו (31 במרס 1976) לקיצבה ולתגמולים בסכום פלוני (להלן — הסכום הקובע), לא יפחת סך כל הקיצבאות והתגמולים שהיו זכאים להם לאחר אותו מועד מהסכום הקובע מחמת זה בלבד שנקבע להם מקסימום, וכל עוד סך כל הקיצבאות והתגמולים עולה על המקסימום לא ישולם להם מכוח החוק העיקרי כל סכום העולה על הסכום הקובע;

(4) תחילתן של יתר הוראות הסעיף האמור, במידה שאין בסעיף זה הוראה מפורשת אחרת, היא ביום א' בניסן תשל"ו (1 באפריל 1976);

(5) סעיף קטן זה יחול אף אם העילה לתשלום קיצבה נולדה לפני המועד דים הנקובים בו.

(ה) תחילתו של סעיף 8 ביום כ"א באדר תשל"ז (11 במרס 1977), ולגבי התקופה שבין יום ט' בניסן תשל"ד (1 באפריל 1974) לבין יום כ' באדר תשל"ז (10 במרס 1977) יראו את סעיף 33(ג) לחוק העיקרי כנוסחו באותה תקופה כאילו נאמר בו כך:
 "ג) לענין קביעת המענק המגיע לפי סעיף קטן (א) לאלמנה שסעיף 23 חל עליה, לא ינוכה כל סכום לפי סעיף 23(א)(2)."

(ו) בכל מקום בחוק זה שמדובר בו בבו זוג, יראו, לגבי קיצבה המשתלמת בעד פרק זמן שלפני יום כ"א באדר תשל"ז (11 במרס 1977), כאילו מדובר באלמנה בלבד.

עזר וייצמן
 שר הבטחון

מנחם בגין
 ראש הממשלה

אפרים קציר
 נשיא המדינה

חוק מס שבה מקרקעין (הוראת מעבר) (תיקון והארכת תוקף), תשל"ז - 1977 *

1. במקום סעיף 1 לחוק מס שבה מקרקעין (הוראת מעבר), תשל"ז-1976¹ (להלן — החוק העיקרי), יבוא:

1. (א) הגיש איגוד מקרקעין, תוך שנתיים מיום י' באב תשל"ו (6 באוגוסט 1976), הצהרה על פי סעיף 73 לחוק מס שבה מקרקעין, תשכ"ג—1963² (להלן — חוק מס שבה), המעידה על העברת כל זכויותיו במקרקעין לכל בעלי הזכויות בו בהתאם לזכויותיהם ביום ההעברה כאמור, יהיו האיגוד ובעלי הזכויות בו פטורים ממס שבה מקרקעין ומתוספת מס בשל ההעברה.

"פטור ממס שבה מקרקעין ומתוספת מס"

(ב) מנהל מס שבה או מי שהוא הסמיך רשאי לדחות את תשלום המס עד למילוי התנאים שבסעיף 3 ולהתנות את הדחיה בקבלת ערבות בנקאית, או ערבות אחרת שיקבע, להבטחת תשלום המס במקרה שלא יתמלאו התנאים שבסעיף 3; וכן רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 16(א) (2) לחוק מס שבה, לתת אישור להעברת הזכויות בפנקס המקרקעין ולהתנותו בקבלת ערבויות כאמור.

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי, במקום "הגשת הבקשה להעברה" יבוא "העברת הזכויות".

תיקון סעיף 3

3. איגוד מקרקעין שהגיש לפני תחילתו של חוק זה בקשה להעברת זכויותיו במקרקעין לבעלי הזכויות בו וביום פרסומו של חוק זה טרם העביר את זכויותיו במקרקעין לבעלי הזכויות בו, חייב, כתנאי לקבלת הפטור כמפורט בסעיפים 1 ו-2 לחוק העיקרי, להגיש הצהרה כאמור בסעיף 1 (א) כנוסחו לפי חוק זה תוך 90 יום מיום פרסומו של חוק זה,

הוראת מעבר

* נתקבל בכנסת ביום י"ט באב תשל"ו (3 באוגוסט 1977); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1305, תשל"ו, עמ' 255.
 1 ס"ח תשל"ו, עמ' 272.
 2 ס"ח תשכ"ג, עמ' 156.